

Sed hoc erit intelligendum de commendis factis in Ecclesie vilitate...

Secus in commendis hodiernis ad vilitatem commendatarum...

Via commenda inuenta est à Romanis Pontificibus ad hoc...

Sic Papa seculari de reg. prouidet in commendam...

Quando Beneficium, seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuam...

Commenda sola vim habet dispensationis, nec requiritur alia dispensatio...

Dignum Gambari, quod Monasteria, & Dignitates non possunt committi...

Commenda non inducit incompatibilitatem, sicut titulus, contra Sarnen...

Hodie ex Concilio non possunt teneri duo Beneficia incompatibilia...

Commenda ad vilitatem persona non est vere, & proprie commenda...

Quoad incompatibilitatem, & vacationem per affectionem alterius...

Huiusmodi commendatarii habentur, ut & titulares, & titulariter...

Huiusmodi commendatarii non possunt remoueri magis, quam titulares...

Commenda causa custodia non impedit provisionem Beneficij...

An vacet Beneficium per obitum commendatarii & per commendam...

segg. referuntur sententia doctorum, & resoluatur negativæ.

Per commendam factam à Papa, sine ad vitam, sine ad tempus...

Beneficia reseruata, seu quocumque modo affecta non cadunt sub expectatiua...

Quod dicitur de commenda idem dicendum est de vnioue ad vitam...

Sicut commenda ita vniou facta à Papa de Beneficio vacante ad vitam...

Vniou facta ad vitam de Beneficio non inducit affectionem, licet secus sit in commendam...

De materia commenda quis sint videndi n. 77.

Beneficium aliquando conceditur non in titulum, sed in commendam...

Vnde titul. hic accipitur pro quolibet modo legitimo obtinendi Beneficia...

Licet alias & multis modis sumatur titulus, ut per gloriam, & in leg. non est...

Titulusque verus, & iustus dicitur, si nihil vitij habet, alioquin...

Vnde videtur, quod alia Beneficia etiam per Ordinarios possunt commendari...

Et de titulis coloratis ultra se videt Pontanum, & latissime Malfard...

In commendam vero conceditur & Beneficium, cum datur alicui in custodiam...

Estque duplex commenda, altera & temporalis altera perpetua, seu altera in vilitate...

Inferior autem Episcopo non potest Ecclesiam seu Beneficium commendare...

lrua de potestate legata in comm. d. d. Beneficio, g. 21. a. n. 165...

9 quomus contrarium dicitur & Hoiada de inconuoluitate Rebut. 2. p. 4...

10 inferiore Episcopo non intelligitur de inferiore ab Episcopo, sed de Episcopo inferiore Papa...

12 te, cuius tamen sententia, & Hoiada potest procedere in inferiore habente iurisdictionem...

13 Nullus tamen & Ordinarius inferior Papa potest perpetuo commendare, secundum Sarnen...

14 At ille textus solum & loquitur in commenda Patriarchalis, de qua viuendi sunt Pauinus de officio...

15 Hoiada de incompatib. l. p. 14. n. 3. & hodie est correctus ex S. Concilio Tridentino...

16 Vnde videtur, quod alia Beneficia etiam per Ordinarios possunt commendari...

17 Hoc tamen intelligendum & erit de commendis factis in Ecclesia vilitatem...

18 Gambarus supra n. 159. & causa deinde cessante reuocaretur, Gambarus ibi...

19 Secus in commendis hodiernis, quæ sunt & ad vilitatem commendatarij...

20 Secus in commendis hodiernis, quæ sunt & ad vilitatem commendatarij...

di de fructibus, sicut verus Beneficiarius, quæ non sunt veræ commendæ...

Nec iure antiquo inuenta, aut cognite fuerunt, & vt cum casuano recte tradit Sarnen...

Vnde istæ commendæ nullo modo ab alio, & quam à Papa fieri poterant...

Nec etiam à Legato etiam de latere, nisi habuit à Papa speciale facultatem...

Pro quo aduertendum est viam commendæ inuentam esse à Romanis Pontificibus...

Et quando Beneficium, seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuam...

Et quando Beneficium, seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuam...

Et quando Beneficium, seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuam...

Et commenda sola vim habet dispensationis, Rebut. de iure de commendam...

Et commenda sola vim habet dispensationis, Rebut. de iure de commendam...

Vnde quod dicit Gambarus supra n. 110. & Monasteria, & Dignitates...

Vnde quod dicit Gambarus supra n. 110. & Monasteria, & Dignitates...

Vnde etiam non videtur verum quod tradit Sarnen, d. reg. ar. 14. q. 5...

ter *Canon. confultus* Canonico veros filios esse preferendos. *confil. 138. n. 1. in fi. & num. seq. Rebus. in praxi tit. de recip. etiam perinde valere num. 30. quanta in eam in hac materia regula trahi solet, inspicienda esse formam rescripti concessione coadiutoris. lo. And. in cap. confultatio de clerico egrotante, nu. 8. & 9. & in coadiutoria diceretur, quod iuvenes haberet omnes prerogatiuas Ant. competentes, qua verba sua latitudine indicare videbatur coadiutori debere quacunq; Ant. iure proprio debebantur, nihilominus Domini considerabunt illa restringi per alia verba in rescripto apposita, videlicet ratione Canonicius, ex his enim apparet in gratia fieri distinctionem inter illa, que competeant ratione Canonicius, & ratione antiquitatis, unde, cum sedes non competat ratione Cano. sed ratione antiquitatis, ratione aetate antiquitatis non possit competere. Ita coadiutoria sedes illa quam praeferenda, ideo merito et erant deneganda, & eo magis ita erant dicendum, quia ista coadiutoria sunt odiosa & exorbitante ratione communi. *Mohed. decif. 338. alias to. de priuileg. Nec hinc resolutio obstat illa verba, quae paulo post sequuntur iuxta ipsas Antonii iurum, & receptionis antiquitatem, quia proxime antecedencia demonstrant illa referri ad ius optandi, quando eueniente casu vacationis alicuius Praebende locus fieret optiois maioris, & pinguioris. Ex his dicebat Dominus non esse satis tutum consilium secundum venerabilem D. Nauarrum, num. 5. de clerico egrotante, nam ex dispositione iuris communis coadiutor non debet praecedere Canonico antiquiores cap. statumini de maiestate, & obedientia gloss. in cap. si. verb. antiquiores de consuetud. lib. 6. *Mohed. decif. 261. & licet praecedentia indicarent Ioanni vltimum n. semper locum post omnes Canonicos assignandum, visum fuit ea optare ad praesens iurisdictionem temporis, ut dictum est. Ad secundam dubitationem Domini conformiter respondit Ioannem posse consuetudine gratia, quia respectu temporis concessa a Concilio, & Ecclesiae Salamantinae constitutionibus, consenserunt habere locum argumentum desumptum a subrogatione, seu equiparatione non obstante incommuni per Capitulum commemorato, quod si coadiutor haberet tres menses, etiam Antonius possit alius tres sibi assumere, & sic cultus diuinus, & seruicium Ecclesiae eludretur, quia cessabat ex eo quod quando vnus ipsorum visus esset beneficio dicti temporis, tunc aliter non possit eodem beneficio perfrui, nec sibi aliud tempore applicare.***

In eadem coram eodem 20. Iulij 1594.

¹²⁴ De Iulij 1593. ¶ quia ista causa consensu ambarum partium proponebatur extra Rotam fuerunt decisa dubia, ut apparet ex decisione tunc facta, deinde causa fuit commissa in Rotam, & in hac positione obtulit Dominus declaranda dicit alius difficultates, tertiam, an coadiutor egrotante, arceatur, vel aliquo alio legitimo impedimento detentio haberi deberet pro presenti, & perinde foret computandus, & lucraretur Ecclesiae emolumenta, sicut lucraretur, & computaretur Canonicius proprietarius, & verus? Et quia Antonium existente Antonio Canonico proprietario, & vero excommunicato, possit tunc inferuire, & lucrari Ioannes coadiutor? Ad tertiam Domini afferebantur pronuntiatione coadiutore egrotante, vel alius legitime impedito, lucrari coadiutorem, cum enim forma coadiutoria sit consideranda, Innoc. & Ioan. And. in cap. fin. 9. de clerico egrotante. ubi etiam Anchor. n. 13. & Imola n. 12. & Ioan. Baptista Polanco esse datus coadiutor Ant. tam in spiritualibus, quam temporalibus cum plena libertate, & omnimoda pe-

tesitate, consequens erat, ut post coadiutor qui poterat coadiutor e. i. cui de elec. lib. 6. *Oldrad. confil. 44. numero. 2. sed coadiutor infirmus, vel corporalius impeditus poterat lucrari distributiones coadiutoris, quas sanus lucraretur, si praesens esset cap. vi. de clericis non resident. l. 6. ubi Gemin. in §. qui vero notab. 1. & Probans ad Monach. n. 13. & Abb. cap. 1. nu. 7. de clerico egrotante. & Couar. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. igitur idem statuendum erat ut post coadiutor, qui ex forma coadiutoria: omnibus, & per omnia coadiutorum representabat cum in eius locum esset subrogatus. I. si cum T. qui iniuriarum. ff. si quis cautionib. hoc tam dicebant Domini intelligendum quod sanus diuini interesse solebat ita, ut in infirmis et fuisset immediatus inter se interfessus. lo. And. Cabar. & Abb. in cap. ad audientiam, de clericis non resident. *Abb. de cap. 1. nu. 6. Couar. loco citato, idemque constitutum in impeditis quilibet corporali impedimento conseruati in d. vi. de clericis non resident. lib. 6. *Archiep. & lo. And. & Anchor. nota. 6. & Gemin. d. §. qui vero num. 5. & Francus. nu. 4. & Probans ad Monach. nu. 20. & nominatum de iniurie in arceatur. notat Probans ad Monach. nu. 22. & Couar. supra, & Paris. confil. 102. nu. 4. lib. 4. neque supra dictis rescribatur, quod, cum Antonius coadiutor esset sanus corpore & mente, tunc coadiutore egrotante, qui legitimum impedimento detentio, Ecclesiae foret deseruendum per Antonium, quoniam formula coadiutoria tollebat difficultatem, nam Papa dederat coadiutori Antonio suo non potuit sine inferuire nolent. Quod dicebatur de si. tione, quod ideo infirmus lucrari distributiones, quia fingitur residere, & propria filium non habere locum, ubi non est aquitas. Bar. in l. si is, qui pro emptore, n. 1. de vfucapio, *Verallus decif. 298. nu. 9. p. 2. ab hac vero facti specie procul agnoscitur abesse, quia iudicare non poterat ut coadiutor infirmus, vel carceratus reputaretur praesens ad effectum, ut coadiutor sanus, quoniam non inferuiret Ecclesiae, lucraretur, respondebant ipsam non esse iurisdictionem, sed infirmitatem, aut alterius legitimum impedimentum excusationem dict. cap. ubi, ex emptis illis, & c. i. de cleric. egrotant. ibi, agredito sua, textum autem in cap. de cetero de clericis non resident. qui ex aduerso ponderabatur, non loquitur de infirmo, sed de sano, & in seruicio Episcopi existente, qui propterea Ecclesiae inferuire censetur, quod a pbenante proposito longe distabat. Ad quartam difficultatem negatue fuit responsum. Antonio scilicet coadiutore excommunicato, non lucrari coadiutorem pro eo, cum enim in literis coadiutoria diceretur, quod inferuire deberet coadiutor pro coadiuto, & pro ipso coadiuto lucrari, onerebatur, ut hoc priuilegium intelligeretur competere coadiuto, dummodo esset habilis, & capax, excommunicatum autem non lucrari fructus, aut emolumenta Beneficiorum, explorati iuris est cap. Pastoralis. §. verum de appellat. Rota decifion. 8. numero. 10. de sententia excom. in antiquis, *Puteus 180. lib. 1. & qui non potest propter excommunicationem per se aliquod agere, neque poterit per alium ad suam utilitatem, ut notant omnes in cap. fin. vbi Imola numer. 19. de Procuratoribus & facti est indicatur, ut aliter propter demer. et communiōne fidelium, & suffragii Ecclesiae, per hanc viam de patrimonio Ecclesiae, cui non obedirent, alerentur, cap. commissa de elec. lib. 6. Bald. in cap. 1. secunda de cura de iudicis numer. 12. quibus non obstat, quod coadiutor non ageret, nec inferuiret nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesiae ex vltimis per Innoc. in cap. si. de Procurator. *Oldra. confil. 44. Compellatur in cap. si. nu. 17. de clerico egrotante,******

quoniam

quoniam Innoc. hoc tantum affirmat, excommunicationem coadiutori non nocere coadiutori, ne suos, vel Ecclesiam nomine agere possit, si non ceuset eum quicquam posse lucrari ad commodum, & utilitatem coadiutoris excommunicati, quem sua demerita ab ipsius commodi participatione merito excluderunt.

In eadem coram eod. D. Penna 1. Iulij 1594.

¹²⁵ Ad vltimam difficultatem, & in ordine quintam in hac causa decidendam, an Ioannes coadiutor possit habere vocem actiuaem, & passiuam in Capitulo, tam in rebus ordinatis, quam in officio, sede Episcopali v. caute, & in iurisdictione de la. v. alidibus, quam capitulum Salamantinum exerceat, & in ferendis suffragiis in provisionibus Canoniarum ad Capitulum pertinentium? Domini respondendum suspensa positionem formula coadiutoris, in qua D. Ioannes Baptista Polanco fuerat datus coadiutor Antonio cum plena, & libera, & omnimoda facultate, & potestate, & ve haberet stallum in choro, & vocem in Capitulo, & omnes, & singulas prerogatiuas, & honores vltra, & extra Ecclesiam Salamantinam tanquam ipse Ecclesiae Canonicius, cum enim, ut dictum fuit in decisione facta die 20. Iulij, forma & verba coadiutoris sunt attendenda, supra dicta erant adeo late patentes, ut censendi fuerit coadiutor, ea omnia fuisse concessa, quae coadiuto competebat cap. is cui de electione lib. 6. *Oldra. confil. 44. numer. 2. de voce actiua & passiva, dubitari non poterat, cum coadiutoria stallum in choro, & vocem in Capitulo indistincte conceleret. l. 1. §. generaliter. ff. de leg. praesent. de iure clausula, omnia, & singula, in coadiutoria postea operabatur, ut coadiutor possit ea omnia agere, & exercere, que poterat coadiutor, gloss. in c. 1. vers. officium, de clerico egrotante lib. 6. ad verba, quod dicebatur, verba coadiutoris recepte interpretationem a iure communi, quo inspecto non potest coadiutor quacumque competere coadiuto, *Oldrad. confil. 44. num. 3. Arch. de Imola in cap. si. de clerico egrotante, Domini dixerunt procedere, quando verba essent clara, & ambigua secus autem esse, cum ex verbis clari, ut in causa proposito, appareat coadiutori ea omnia fuisse concessa, quae a iure Canonici competere.**

In eadem coram eod. 9. Iulij 1595. ¶ fuit resolutum coadiutorem lucrari omnes fructus sibi praesignatos, etiam coadiuto excommunicato.

Tirafones coadiutoris S. Nouemb 1599. coram D. Penna.

¹³⁰ Vm in decisionibus factis coram me in causa Salamantina coadiutoria anno 1595. construite essent aliquae conclusiones, quibus denebatur contentiones, nequa super praecedentia, sed super aliis etiam rebus & articulis orta, illarum occasione in Ecclesia Tirafones, inter coadiutores & alios Canonicos excitata fuerunt nonnulla dubitationes, quas, cum desiderarent Rota iudicio terminari me proponente, & pro utraque parte adnotati scribentibus, & informantibus super singulis, Rota ita respondendum censuit. In causa Salamantina decisum fuerat Canonico coadiutori assignandam esse vltimo loco sedem post omnes Canonicos tempore suae receptionis, & ingressus in Ecclesia, & quia huius conclusionis occasione in Ecclesia Tirafones, fuerat dubitatum, an secuta morte coadiutoris, coadiutori, qui tunc effectus verus Canonicius, & qui ex consuetudine illius Ecclesiae in-

gressu tenetur saluare certum quid, dum capite possessionem Canonicius, iure proprio sit assignanda vltima sedes, ita ut Canonici, qui ingressi fuerant in Ecclesiam durante coadiutoria, tanquam magis antiqui veniant praefereendi. Ad hanc primam dubitationem Domini conformiter responderunt, coadiutori assignandam eandem illam sedem, in qua reperiebatur tempore obtus coadiutor, & consequenter praefereendi Canonici, qui ingressi fuerat postea quam illi fuerat ea sedes assignata, 1. quia iuxta huius ordinarij similitudinem gratiarum coadiutori conceditur eis prerogatiua coadiuto competentes ratione Canonicius, sed ratione Canonicius competit prima sedes in infirma gradu secundo in secundo, & sic deinceps, ut habetur in decif. Salamantina, consequenter ergo coadiutori debet competere illa sedes, in qua reperiebatur tempore obtus coadiutor, alia enim non haberet prerogatiuas coadiuto competentes ratione Canonicius. Secundo quia absurdum esset coadiutori, qui fuerat prelatus aliis Canoniciis post ipsius receptionem ratione antiquitatis, post obtum coadiuto compelli sternum ad vltimum, seu infimum locum descendere. Tertia, quia tempore obtus coadiutor non requiritur pro coadiutore noua collatio, cum ab ipso ministerio gratia coadiutoria ex primo iure sibi concessa effectus, cum Papa in istis coadiutoris ex nunc, prout ex tunc faciat collationem, ut fuit dictum coram me in causa Calagurrana Canonicius die prima Iulij 1592. quoniam obsequium coadiutori dicitur quae situm ius ad rem in Canonicius, quod eueniente vacatione effectus ius plenum, consequenter itaque ratione antiquitatis, & receptionis debet retinere suam sedem cap. primo de maioriute, & obedientia, & fuit dictum in causa Vicens. praemunita die 22. 1578. coram bona memoriae Doct. Giffio. Postremo hoc eadem sententia factis videbatur iuris authoritate munita in l. 1. & in l. Sancimus. C. de consil. lib. 11. cum alijs traditis per Casauem Catalogo glorie mundi par. 10. consideratione 34. neque obstat, quod post mortem coadiutoris exprimitur prius ritulus coadiutoris, & videtur factus locum secundo titulo Canonici, & consequenter coadiutori, tanquam tunc effectus Canonico, assignandam vltimam sedem, quia respondebatur difficultatem cessare ex forma coadiutoris, nam, cum Papa concedat coadiutori omnes prerogatiuas ratione Canonicius coadiuto competentes, inter quas vna est, ut habeat vltimam sedem, & paulatim ascendat, ideo ei est assignanda sedes, in qua reperitur tempore obtus coadiutor, postremo non obstat, quod de consuetudine Ecclesiae Canonicius pro ingressu tenetur certum quid solvere, & quod coadiutores id solebant secuta morte coadiutoris, quia dicebatur ex hoc non inferri ad sedem, cum ista solutio respiceret tempus, quo Canonicius incipit gaudere fructibus Canonicius. Ad secundam dubitationem, an, si coadiutor fuerit exemptus a residentia per subrogationem, possit se innare huiusmodi exemptione, dum habet coadiutorem, ut faciat fructus, distributiones, & alia emolumenta sua, citius coadiutor non resideat? Domini responderunt primo coadiutor non priuari priuilegio subrogationis tam quae sita, secundo dixerunt priuilegium subrogationis non suffragari coadiutori, tertio asserunt coadiutor non perficere suam subrogationem per seruicium coadiutoris. Ratio primi fuit, quia coadiutoria non adinet coadiuto iura, & priuilegia aliunde sibi competentia, nec receptionem coadiutoris post acquisitionem exemptionem beneficio subrogationis coadiuto debere prauidere. *Alexand. confil. 193. nu. 11. vers. in contrarium est veritas l. b. 2. item quia priuilegium acquisitionem per subrogationem est facultatiuum, nam sicut, si vellet, possit coadiutor non obstan-*

te coadiutoria personaliter inferre, & nihilominus non amittere privilegium, similiter non amittit privilegium servitendo per coadiutorem: cum enim hoc privilegium sublatum detur ob servitium iam praestitum, non est coactio auferendum ex eo, quod per coadiutorem possit in futurum inferre. Ratio secunda fuit, quia per coadiutoriam non communicatur coadiutori privilegium aliunde competens coadiutor, quale est privilegium acquisitionis per substitutionem, quod si competeret, sequeretur absurdum

ut coadiutor non teneretur inferre, quod videtur directis contra finem, ob quem datur coadiutor. Ratio tertia fuit, quia cum privilegium substitutionis acquiritur ex servitio personali, cuius ratione solet concedi, non potest servitium personale coadiutoris conferre hoc coadiutori. Idem fuit in eadem resolutione, & quo ad 1. dubium coram eodem 27. Octo. 1600. per doctrinam Baldi in l. 2. num. 57. vers. sed pone cap. de servitutib. & aqua. Rimin. lun. consil. 330. lib. 2.

QVINTA PARS, DE HIS, AD QVOS SPECTAT DISPOSITIO, ET PROVISIO BENEFICIORVM.

CAPVT I.

De Papa.

SVMMARIA.

Inter eos, qui de Beneficiis providere possunt primum locum obtinet Papa, ad quem libera, & plena dispositio Beneficiorum pertinet. n. 1. Papa potest sine causa clericum suo privare Beneficio, numer. secundo cum seq. contra relationes. n. 7.

Beneficia sunt instituta de iure positivo, & quod sint titulus perpetuus est de iure positivo, quod non est intelligendum respectu Principis, nec ligat Papam, qui potest iuri positivo derogare etiam sine causa a num. 3. usque ad 8.

Papa potest providere de omnibus beneficiis, & concurrat cum quolibet Ordinario, & Ordinarius Ordinarius orbis, num. 8. & inter eos est locus praeventioni etiam in mensibus Ordinarij, a. n. 9. & idem est in Legem. n. 13.

An idem sit in sex mensibus alternativa habentis decretum irritant, num. 14. cum sequentibus, resoluitur idem esse, & illud decretum irritans non obstat provisioni Apostolicae, & adducuntur resolutiones Rota, & numer. 29. referuntur & reprobatum sententia Gonzalez contraria.

Menses alternativa non sunt reservati, nam ea solum remouet obstatulum reservationis, a num. 22. & ponuntur resolutiones Rota.

Decretum irritans non ligat Papam, nisi discatur, etiam per nos, contra aliquos quorum sententia procedit in decreto in iure positivo, a num. 25. cum seq.

Clausula decreti irritantis in alternativa non est positiva respectu Papae, seu Ordinarij, vel verius respectu inferiorum, num. 30.

Etiam provisioni Papa in forma dignum, seu commissaria non obstat decretum irritans alternativa, licet se-

cus in executoribus seu delegatis datus circa Beneficia incerta, num. 30.

Si Papa praeventus in provisione alicuius Beneficij, cuius Praelatus est Cardinalis, & habet indultum, an eius provisio preferenda sit sante decreto irritant, indultus in quo dicitur, etiam per nos, num. 31. cum seq. resoluitur indultum non intrare, nisi in Beneficij reservationis.

Respectu Cardinalis ordinarij collatoris nulli menses sunt reservati, numer. trigesimoquarto etiam in Beneficiis specialibus ad provisionem Praelati, & Capituli simul, numer. 35. ubi ponitur decisio Rota, & numer. 36.

Provisio de beneficiis in quocunque mense vacante Cardinalis ordinarij collatore habente indultum non tenentur expedire novam provisionem ratione indulti, num. 37. & 39.

Decisio Putei 2. de Praebend. qua in contrarium videtur, loquitur de proviso vigore indulti concessi Cardinali non ordinarij collatori, num. 38.

Si Papa praeventus in provisione alicuius Beneficij reservati Cardinalis ordinarij collatore habentem indultum cum decreto irritant, dicentur etiam per nos, non valet provisio nisi derogetur in indulto, num. 40. Non potest dici derogari d. indulto Cardinalis per clausulam seu si venerabili fratri Episcopo, & numer. 41.

Subrogatione indultorum Cardinalis consessorum non censetur derogatum indulto Cardinalis ordinarij, sed extraordinarij collatori, num. 42.

Inter Papam, & ordinarij est locus praeventioni, nisi provisio a Papa obstat regula de versimilibus, tunc enim eius provisio non valet, num. 43.

Regula de versimilibus solum habet locum in vacatione per obtinuum, numer. 44. & omni probandi non incurrit imperantem, sed datur de regula supposito, quod imperantem probaverit obtinuum praecessisse, numer. 45. & debet probari conclusenter de non versimilibus notitia, num. 46.

Regula de versimilibus non habet locum in Ordinarij, & Legato

Legato contra alios, n. 47. & 49. de dicta regula, qui sunt videndi, num. 50.

Ordinarij non potest praeventus in Beneficiis reservatis, num. 51. nam, quomodo reserari reservatione collatio omnium Beneficiorum disceptat pertinet de iure communi ad Episcopos, qui in Beneficiis conferendis fundatam habent intentionem iure communi, eorum tamen potestas coarctata est per reservationes, numer. 52.

De reservationibus qui agunt, numer. 53. & de tempore caperent, numer. 54. de quibus late agendum est, num. 55.

Reservationes alio dicuntur generales, alia speciales, & quae alio sunt, n. 56. cum sequentibus, resoluitur generales dici, quae non sunt certis Beneficiis, seu pro certis personis, sed Beneficiis in communem, speciales vero, quae fiunt de certis Beneficiis, seu de certis numero Beneficiorum, seu pro certis personis.

Indultum conferendi Beneficia vacatur a exceptis generaliter reservationibus comprehendit reservata per regulam 8. non sum, num. 50.

Possunt etiam dici specialiter reservata Beneficia affecta per appositionem manuum Papae, num. 62.

Speciales reservationes in favorum aliquorum, maxime mentales etiam non sunt in usu, num. 64.

Aliquando reservantur specialiter aliqua Beneficia, quae sperantur vacare per contractum matrimonij, vel per affectationem, num. 65.

An reservationes sint ad os, an favorabiles, n. 66. resoluitur esse ad os, n. 67.

Inter eos, qui de beneficiis providere possunt, primum locum obtinet Papa, ad quem ex sua potestate plenitudo libera, & plena dispositio Beneficiorum pertinere dignoscitur. c. 2. in princ. de Praebend. in 6. & Clem. 1. in princ. de iure post. de qua plenissima potestate Papae in Beneficiis late Hier. Gonzalez post haec scripta vidus ad regulam de mensib. 3. 1. praem. dicens omnem conferendi potestatem, & iurisdictionem, ab ipso papa, tanquam a fonte procedere & fluere, & reflere, & cunctos Praelatos de mundo habere potestatem a Papa, ipsum vero a solo Deo.

Adeo vel potest Papa, etiam sine causa, clericum suo privare Beneficio secundum DD. in cap. que in Ecclesiis non de consuet. ubi Decius num. 111. Dominus in cap. gratiose de reser. in 6. num. 16. lal. in l. Herbarum. num. 43. ff. de offic. prator. Ripa reser. 19. lib. 2. num. 5. & 6. Aym. de antiquitate te. opori. 1. parti sect. non o. intro a num. 33. Giguas de pensu. quest. 10. num. 6. & 7. & quest. 37. Simoneta de reservat. quest. 2. num. 6. & ibi add. Gramatus libe. Ant. Gabr. conclus. 1. de iure quasit. Hottedea de incompatibil. Benefic. cap. 13. num. 38. Mohed. dec. 4. de reservatione Spol. Rota dec. 136. num. 1. parti. 1. diversorum. Et plures refert Cenedo collect. 2. ad sextum num. 1. & conducit dec. Putei 116. lib. 3.

Et ad ista absque difficultate tenetur Romae, & est communis opinio, maxime Canonistarum, quae mihi placet, nam Beneficia sunt instituta de iure positivo, & quod sint ius, & titulus perpetuus, solum est de iure positivo Canonico. Quod non est intelligendum respectu ipsius Principis, nec ligat Papam. In principibus legitur, ff. de legibus, caput. v. tantum de election. Et etenim Papa potest iuri positivo derogare, & contra illud dispensare, & disponere ad suum libitum, etiam sine causa secundum Innocentium in cap. cum ad mansuetudinem num. 3. de statu Monach. sequuntur Dominus in cap. si in tempore num. 9. de election. in 6. Fel plures refert in cap. ad audientiam 2. num. 4. de reser. & Mandosol. reg. 30. Cancel. quest. 5. num. 5. & Curtius Junior eos. f. 1. non. 18. & sequent. relatus per Mandosol. ibi dicit esse communem, & veriorim opinionem principem supremum habere liberam potestatem immutandi ea, quae sunt iuris positivi. Pontanus de ipso lib. 3. num. 100. Flam. Paris. de reservatione Benefic. lib. 5. quest. ult. num. 126. & seq. & plures refert Thomas Sanchez de matrimonio. lib. 3. disp. 18. num. 2. maxime, & cum ipsum ius dicat ad Papam liberam & plenam dispositionem Beneficiorum pertinere, ut in d. cap. 2. & d. Clem. 1. & ideo dicunt DD. quod omnia Beneficia sunt manualia respectu Papae, ut per Menoch. de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 10. num. 18. quomodo contrarium teneat cum Cardin. & alius Felin. in d. cap. qua in Ecclesiis num. 42. & in cap. cum altum in 17. secundo exemplo de re iudicata. Corral. de Benefic. 2. par. cap. 1. a num. 2. Gumbarus de off. legati lib. 10. num. 385. & 386. Phellius in rubrica C. de re iudicanda. tendition. 1. par. num. 30. Eman. Suarez in thesauri receptat. sententiarum litera B. num. 20. vers. Beneficiorum suprema est. Sarmiento lib. 1. felici cap. 8. num. 15. Salcedo ad Bern. Diaz 7. q. 209. ampliatum 5. Navar. de iuris. 9. 3. Sotus de iuris. iure lib. 3. quest. 10. 6. art. 2. & alij relati per Menoch. num. 20. & Cenedam supra, & Theologi Hispani communiter, qui etiam d. cunct non possit Principem dispensare, & disponere contra legem sine causa licite. Et posthaec vidus Gonz. d. 3. 1. praem. a nu. 33. ut, quod naturaliter papa solus est Dominus Beneficiorum cum Enea de Falc. de reservat. praesumpt. secundo, numero 2. & Flam. Parisio de reservatione lib. 2. quest. 4. num. 34. & quod eius potestas nullis regulis, aut legibus coarctatur cum Gramm. consil. 2. num. 23. ad fin. de iurisdictione suarum, ut ita possit de potestate ordinaria etiam sine causa Beneficium Ecclesiasticum vni auferre, & dare alteri cum Gemina. consil. 99. n. 7. & alius per nos citatis, sed nu. 37. remittit ad Pinelium ubi supra, licet, quod super hoc nihil firmat.

Potest ergo Papa disponere, & providere de omnibus Beneficiis, & in eorum provisione concurrat cum quolibet Ordinario, tanquam Ordinarius Ordinarij, & orbis cap. cuncta per mundum 9. 3. Abb. in cap. quia diversitatem, numer. 5. d. concess. Praeb. Staphil. de literis gratis in provisione, numer. septimo & in titulo de vi. & effectum clausularum 5. an Papa grauet Ecclesiam super provisione duorum, numer. 6. Gofmas in pragmatica facultate tituli, de collatio, 6. valens verb. praeventum, Selva de Benefic. 3. quest. 60. Rebuff. in praxi. de de iur. a. num. 47. Corral. did. c. 1. numer. 7. lo. Nic. Gimon. in Encirchido Benefic. 1. c. 1. ex numer. 1. Duar. de servit. Ecclesiae. mans. lib. 3. cap. 1. & lib. 5. cap. 10. Simoneta de reservat. quest. 2. numer. 5. & ibi Gramatus num. 14. 0. quest. 5. numer. 7. & quest. 8. numer. 2. Mandosol. de signato. a gratia tit. de provisione, versu clausula de praesent. & reg. 34. quest. 90. num. 6. & 7. Menoch. consil. 181. lib. 1. Burlatus consil. 126. num. 38. & 48. lib. 2. Navar. consil. 3. num. 6. de Praeb. P. Greg. de Benefic. cap. 34. numer. 6. Flam. Paris. de reservatione 1. 3. quest. 10. a numer. 51. & 1. 7. quest. 11. a num. 6. Quartaaduentus Ecclesiasticus 1. cap. 5. numer. 2. & Cechus de republica Ecclesiastica cap. de statu Rom. Pontifici. sub num. 2. 4. 0. de Benefic. & pensio. 2. numer. 1. & cap. 5. numer. 2. & 3. in partibus. Et Rota dec. 1. 1. 17. de praeb. in nouis, Crescen. dec. 11. num. 5. de dilatio. & 8. de praeb. Putei dec. 47. num. 7. & 8. lib. 3. & fuit decium in causa Tolentina Canonicae de